

drogi dojazdowe i wznosić tymczasowe pomieszczenia niezbędne przy prowadzeniu badań.

3. Czasowe zajęcie nieruchomości.

§ 11. 1. Decyzja o czasowym zajęciu nieruchomości pozostającej w posiadaniu jednostki gospodarki nie uspołecznionej może być wydana państwowemu przedsiębiorstwu geologicznemu, jeżeli czas zamierzonych badań geologicznych na nieruchomości przekracza 14 dni, a właściciel (posiadacz) nieruchomości odmówił zawarcia umowy na czasowe zajęcie nieruchomości lub umowa taka nie została zawarta z braku porozumienia stron. Właściciel (posiadacz) nieruchomości powinien ustosunkować się do pisemnej oferty o zawarcie umowy w terminie 7 dni od jej otrzymania.

2. Decyzja o czasowym zajęciu nieruchomości wymienionej w ust. 1 może być wydana również w przypadku, gdy nie jest znane miejsce pobytu właściciela (posiadacza) nieruchomości.

§ 12. Wniosek o wydanie decyzji o czasowym zajęciu nieruchomości powinien zawierać:

- 1) nazwę oraz siedzibę przedsiębiorstwa ubiegającego się o wydanie decyzji,
- 2) określenie zadania geologicznego,
- 3) określenie nieruchomości, która ma być zajęta, oraz imię

i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela (posiadacza) nieruchomości,

- 4) przewidywany okres zajęcia nieruchomości,
- 5) omówienie przyczyn, z powodu których nie została zawarta z właścicielem (posiadaczem) umowa o czasowym zajęciu nieruchomości.

§ 13. Na podstawie decyzji o czasowym zajęciu nieruchomości państwowe przedsiębiorstwo geologiczne może prowadzić na nieruchomości wszelkie roboty związane z badaniami geologicznymi oraz budować tymczasowe drogi dojazdowe i wznosić tymczasowe pomieszczenia niezbędne przy prowadzeniu badań.

4. Przepisy końcowe.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie wstępu na nieruchomości w celu poszukiwania złóż kopalin (Dz. U. Nr 5, poz. 28).

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od daty ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

4

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1963 r.

w sprawie ustalenia terenowych organów państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa specjalnego w zakresie żeglugi.

Na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowy nadzór budowlany dla budownictwa specjalnego określonego w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie budownictwa specjalnego (Dz. U. Nr 35, poz. 176) sprawują:

- 1) w zakresie żeglugi morskiej — urzędy morskie według swej właściwości terytorialnej,
- 2) w zakresie żeglugi śródlądowej:
  - a) inspektorat żeglugi śródlądowej w Warszawie na terenie województw: gdańskiego, olsztyńskiego, biało-

stockiego, bydgoskiego, warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, krakowskiego, rzeszowskiego oraz na terenie m. Łodzi, m. Krakowa i m. st. Warszawy,

- b) inspektorat żeglugi śródlądowej we Wrocławiu na terenie województw: szczecińskiego, koszalińskiego, zielonogórskiego, poznańskiego, wrocławskiego, opolskiego, katowickiego oraz na terenie m. Poznania i m. Wrocławia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

5

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 grudnia 1962 r.

w sprawie wysokości dodatku za zwłokę oraz rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu funduszu gromadzkiego.

Na podstawie art. 13 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362, z 1952 r. Nr 32, poz. 225, z 1953 r. Nr 30, poz. 116, z 1954 r. Nr 15, poz. 57 i Nr 27, poz. 108, z 1955 r. Nr 5, poz. 29 i Nr 32,

poz. 193, z 1956 r. Nr 57, poz. 265 oraz z 1957 r. Nr 39, poz. 177) § 52 otrzymuje brzmienie:

- „§ 52. 1. Od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki nie uspołecznionej pobiera się dodatek za zwłokę, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.
2. Dodatek za zwłokę od zaległości we wszystkich podatkach z wyjątkiem podatków obrotowego i dochodowego oraz od zaległości w innych należnościach, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, wynosi:
- 1) przy zwłoce nie dłuższej niż 1 miesiąc — 5% od zaległości,
  - 2) przy zwłoce ponad 1 miesiąc do 2 miesięcy — 10% od zaległości,
  - 3) przy zwłoce ponad 2 miesiące do 3 miesięcy — 15% od zaległości,
  - 4) przy zwłoce ponad 3 miesiące — 20% od zaległości.

3. Dodatek za zwłokę od zaległości w podatkach obrotowym i dochodowym przy zwłoce do 3 miesięcy oblicza się według przepisów ust. 2, przy zwłoce zaś ponad 3 miesiące dodatek za zwłokę wynosi:

- 1) przy zwłoce ponad 3 miesiące do 4 miesięcy — 20% od zaległości,
- 2) przy zwłoce ponad 4 miesiące — 25% od zaległości.

§ 2. Przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) rozciąga się na należności z tytułu funduszu gromadzkiego, przewidzianego ustawą z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkiem na niektóre cele miejscowe (Dz. U. Nr 17, poz. 73).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

6

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 stycznia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe w zakresie służby zdrowia.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 sierpnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe w zakresie służby zdrowia (Dz. U. Nr 39, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) na wykonywane wolne zajęcia zawodowe posiadają odpowiednie uprawnienia (zezwolenia)”;
- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Osoby opłacające ryczałt obowiązane są corocznie zgłosić obowiązek podatkowy i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.”;
- 3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Podatnicy objęci przepisami rozporządzenia opłacają ryczałt, jeśli przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego złożą wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

2. W razie niezłożenia wniosku w terminie określonym w ust. 1 istnieje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych, a co do prowadzenia ksiąg podatkowych stosuje się przepisy o tych księgach.

3. Komisja podatkowa działająca przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia orzeka o zaliczeniu do ryczałtu i o wysokości tego ryczałtu bądź o odmowie zaliczenia do ryczałtu.

4. Organ finansowy zawiadamia podatnika o orzeczeniu.

5. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, opłacają podatek ryczałtowy w wysokości ustalonej na cały rok podatkowy w kwotach miesięcznych przy uwzględnieniu dochodów ze wszystkich posiadanych źródeł przychodów bez wymieniania w orzeczeniu obrotów i dochodów.

6. W przypadku gdy oboje małżonkowie wykonują wolny zawód w zakresie służby zdrowia i oboje opłacają ryczałt — wymiaru podatków dokonuje się odrębnie dla każdego z małżonków, stosując przy ustalaniu wysokości ryczałtu stawkę podatku dochodowego odpowiadającą sumie dochodów osiągniętych łącznie przez oboje małżonków. Zasada ta ma również zastosowanie przy ustalaniu wysokości ryczałtu dla jednego z małżonków oraz podatku dochodowego dla drugiego z małżonków w przypadkach, gdy małżonek podatnika opłacającego ryczałt osiąga dochody z zajęcia zawodowego nie podlegające ryczałtowi lub ze źródła przychodu podlegającego tylko podatkowi dochodowemu i opłaca podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych.”;

4) w § 5 po wyrazach „organ finansowy może na wniosek podatnika” dodaje się „— po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej —”;

5) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od orzeczenia, o którym mowa w § 3 ust. 3, przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia jego doręczenia.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: